

Διατακτικό

- 1) Η οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ και 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές), έχει την έννοια ότι η παροχή, από εμπορευόμενο σε καταναλωτή, εσφαλμένων πληροφοριών, όπως οι επίμαχες της κύριας δίκης, πρέπει να χαρακτηριστεί ως «παραπλανητική εμπορική πρακτική», υπό την έννοια της οδηγίας αυτής, ακόμη και αν η παροχή αυτή αφορά ένα μόνον καταναλωτή.
- 2) Η οδηγία 2005/29 έχει την έννοια ότι, οσάκις εμπορική πρακτική πληροί όλα τα κριτήρια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής προκειμένου να χαρακτηριστεί παραπλανητική προς τον καταναλωτή, δεν απαιτείται να διακριβωθεί εάν η πρακτική αυτή είναι και αντίθετη προς τις απαιτήσεις της επαγγελματικής ευσυνειδησίας, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο α', της εν λόγω οδηγίας, για να μπορεί βεβαίως να θεωρηθεί αθέμιτη και, συνεπώς, να απαγορευθεί βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας.

(¹) EE C 304 της 19.10.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Απριλίου 2015 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-409/13) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Μακροοικονομική χρηματοδοτική συνδρομή προς τρίτες χώρες — Απόφαση της Επιτροπής περί αποσύρσεως προτάσεως κανονισμού-πλαίσου — Άρθρα 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ και 17 ΣΕΕ — Άρθρο 293 ΣΛΕΕ — Αρχή της κατανομής αρμοδιοτήτων — Αρχή της δεσμικής ισορροπίας — Αρχή της ελικρινούς συνεργασίας — Άρθρο 296 ΣΛΕΕ — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2015/C 198/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: G. Maganza, A. de Gregorio Merino και I. Gurov)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Smulders, P. Van Nuffel και M. Clausen)

Παρεμβαίνοντα υπέρ του προσφεύγοντος: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, J. Vlácil και J. Škeřík), Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, (εκπρόσωπος: T. Henze), Βασίλειο της Ισπανίας, (εκπρόσωπος: M. Sampol Pucurull), Γαλλική Δημοκρατία, (εκπρόσωποι: G. de Bergues και D. Colas, καθώς και από την N. Rouam), Ιταλική Δημοκρατία, (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενη από τον P. Gentili, avvocato dello Stato), Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M. Bulterman, B. Koorman και J. Langer), Σλοβακική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: B. Ricziová), Δημοκρατία της Φινλανδίας, (εκπρόσωπος: H. Leppo), Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: U. Persson και A. Falk), Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, (εκπρόσωποι: V. Kaye, επικουρούμενη από τον R. Palmer, barrister)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

- 3) Η Τσεχική Δημοκρατία, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ιταλική Δημοκρατία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Σλοβακική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Φινλανδίας, το Βασίλειο της Σουηδίας, καθώς και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 274 της 21.9.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Απριλίου 2015 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer κατά Hans Angerer

(Υπόθεση C-477/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2005/36/ΕΚ — Άρθρο 10 — Αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων — Πρόσβαση στο επάγγελμα του αρχιτέκτονα — Τίτλοι που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα V, σημείο 5.7.1 — Έννοια της φράσεως «συγκεκριμένοι και εξαιρετικοί λόγοι» και του όρου «αρχιτέκτονας»)

(2015/C 198/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer

κατά

Hans Angerer

παρισταμένων των:

Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht, Landesrechtsanwaltschaft Bayern als Vertreter des öffentlichen Interesses

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 10, στοιχείο γ', της οδηγίας 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 279/2009 της Επιτροπής, της 6ης Απριλίου 2009, έχει την έννοια ότι ο αιτών, ο οποίος επιθυμεί να υπαχθεί στο καθεστώς του γενικού συστήματος αναγνώρισεως τίτλων εκπαίδευσεως που προβλέπεται στο κεφάλαιο I του τίτλου III της οδηγίας αυτής, πρέπει, εκτός από το να κατέχει τίτλο εκπαίδευσεως που δεν περιλαμβάνεται στο παράρτημα V, σημείο 5.7.1, της εν λόγω οδηγίας, να αποδεικνύει και ότι συντρέχουν «συγκεκριμένοι και εξαιρετικοί λόγοι».
- 2) Το άρθρο 10, στοιχείο γ', της οδηγίας 2005/36, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 279/2009, έχει την έννοια ότι η φράση «συγκεκριμένοι και εξαιρετικοί λόγοι», κατά τη διάταξη αυτή, παραπέμπει στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο αιτών δεν κατέχει τίτλο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα V, σημείο 5.7.1, της οδηγίας αυτής, δεδομένου ότι ο εν λόγω αιτών δεν μπορεί να επικαλεσθεί ότι διαθέτει τα επαγγελματικά προσόντα βάσει των οποίων του παρέχεται, στο κράτος μέλος καταγωγής, πρόσβαση σε επάγγελμα διαφορετικό εκείνου που επιθυμεί να ασκήσει στο κράτος μέλος υποδοχής.